

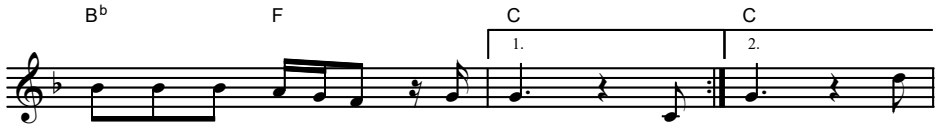
Konstiga människor

Lennart Grabe ©1967

♩ = 50

1. Kon - sti - ga män - ni - skor le - ver och dör. Det
In - gen kan så - ga vad vi le - ver för, det
2. van - drar vi kring i vår in - skränk - ta sfär, det
En gli - der ut - för, en an - nan blir kär, det
3. vill le - va lugnt i vår ord - na - de värld, det
än - då fun - ge - rar den ej u - tan svärd, Det

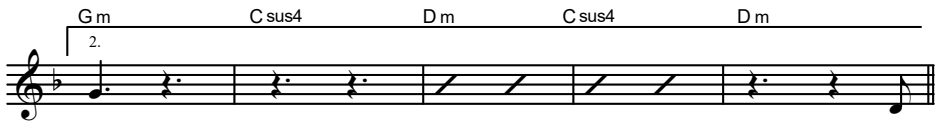
hand - lar om dig och mig. Du
hand - lar om dig och mig.
hand - lar om dig och mig.
hand - lar om dig och mig.
hand - lar om dig och mig. Men
hand - lar om dig och mig.

vet väl, ja du vet väl? Du vet väl, ja du vet väl, att

sån't kan vi al - drig för - stå, för vi är så små. 2. Så

små Men

allt skall för - kla - ras, och allt skall för - stås, till det har vi prä - ter, och
bal - sam för, sjä - len och står - ker ditt mod, och tror du på or - det, ja

kyr - kor gu' - nås. Det är god. 3. Vi
då är du

♩

Gm Csus4 Gm C F C/E

små Och en vill ha me - ra och en vill ha mest, och
en man är väs - ter och en man är öst, och

Dm Gm B^b 1. C 2. C

in - gen är säm - re och al - la är bäst. Och
bä - da gör allt för att fån - ga din röst.

Dm Gsus4 G Gm Dm B^b F 1. C

4. Men när jag drar mig till - baks till min vrå, jag tänker pådig och mig.
En - sam är stark, men de' skönt att va två, jag tänker pådig och

2. C Dm Csus4 Dm Csus4

mig. Du vet väl, ja du vet väl? Du vet väl, ja du vet väl, att

B^b F B^b Gm Csus4

sån't kan vi al - drig för - stå, för vi är så små. Nej,

B^b F B^b Gm Csus4 Dsus4 Csus4 *rit.*

sån't kan vi al - drig för - stå, för vi är så små.